

Visszatérhet a centrális erőtér

2022 június 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Fricz kiosztott mindenkit!

Azt hiszem, a baloldali, balliberális ellenzéki pártokról a megalázó választási vereségük óta már elmondtuk a lényeges dolgokat. Ezek röviden összefoglalva a következők: hosszú évek óta nincs önálló mondanivalójuk a magyar társadalom, különösen a vidéki Magyarország számára, tehetségtelen, C kategóriás politikusok alkotják a pártok vezérkarát és elitjét, nem a magyar választóknak, hanem a külföldi, globalista megbízóiknak akarnak megfelelni, kritikátlanul majmolják azt, amit a nyugati fősodratú liberális körök mondanak. Összességében tehát nem nemzetiek, hanem globalisták, folytatva a balliberális oldal borzasztó, százéves hagyományát Jászi Oszkártól és Kun Bélától kezdve Gyurcsány Ferencig és feleségéig, Dobrev Kláráig. Ezen túlmenően egy valódi katyvasz- vagy (történelmileg megnevezve) habarékkoalíciót alkottak, amelyben közös értékrendnek, koherens világnézetnek még a csíráit sem lehetett felfedezni.

Ráadásul azok az „ígék”, amikkel a maguk oldalára akarták állítani az embereket, utóbbiakat a legkevésbé sem érdeklik és nem is érintik. A „lépjünk be az Európai Ügyészségbe”, a „jogállammal baj van”, „a választási rendszert át kell alakítani”, „nem kell a Fudan Egyetem”, a „védjük meg a drag queenek jogait” – nos ezek annyira mozgatják meg a vidéki, de még a fővárosi emberek meghatározó részét is, mint engem a páfrányfajták osztályozása.

Mind ez azért van, mert ez a globalista társaság valóban már akkor rosszul, elárvultan kezdi érezni magát, ha a belvárosból véletlenül Újpalotára, a Havanna-lakótelepre vagy Rákosligetre téved, és ott emberekkel találkozik. Mivel mindig és mindenkor csak és kizárólag egymás között beszélgetnek, ezért elhiszik, hogy a világ és Magyarország csak arról szól, ami őket foglalkoztatja. Ez nem más, mint totális és kilúgozott elitizmus, amivel soha nem lehet választást nyerni.

De a fő baj velük most már az, hogy ellenzékként kezdett?l – április 3-a estét?l fogva – dekonstruktív módon viselkednek: nem gratulálnak a győztesnek, szánalmas módon az első parlamenti napon ki-be rohangálnak az ülésteremb?l, nem adják meg a minimális tiszteletet sem az Országgyűlésnek, az alkotmányos berendezkedésnek, tüntetéleg nem a kormány, hanem a rendszer ellenségeként lépnek fel. Nyilatkozataikban el?re jelzik, hogy nem tartják legitimnek a jelenlegi állapotokat, ezért csak ideiglenesen alkalmazkodnak az adott alkotmányos keretekhez, az első adandó alkalommal igyekeznek felrúgni azt, ha kell, törvényellenes módon, utcai ellenállásokon keresztül is.

Itt kell tisztáznunk, hogy a politológia szerint négyféle ellenzéki magatartás létezik. Az első a lojális ellenzékiesség, amikor az ellenzéki párt vagy pártok nagyjából egyetértenek a kormány fő szándékaival, de kívül függetlenebbnek érzik magukat, illetve saját legfőbb politikai céljait markánsabban, radikálisabban tudják képviselni a kormányhoz képest. Az elmúlt harminc évben talán a MIÉP állt a legközelebb ehhez az ellenzéki pozícióhoz 1998–2002 között. A második a konstruktív ellenzékiesség, ami annyit jelent, hogy az ellenzék számos kérdésben vitatkozik vagy éppen élesen szemben áll a kormánnyal, alternatív koncepciót is képvisel, azonban az úgynevezett nemzeti minimum kérdéseiben egyetértenek. Eszerint a közös nemzeti érdekek védelmében az ellenzék hajlandó együttműködni a kormánnyal, s ez különösen igaz a válsághelyzetekre, a vis maior állapotokra, legyen az háború, világjárvány, természeti katasztrófa, gazdasági válság. Talán némi jóindulattal a még radikális nemzeti Jobbik volt ilyen az első parlamenti időszakában 2014-ig, ám ez a Vona-féle „néppártosodási”, illetve „cukisodási” folyamattal párhuzamosan megszűnt, s a mostani Jobbikot már a kemény kormányellenesség jellemzi.

A harmadik a dekonstruktív ellenzék típusa, amelyik lényegében azért lép fel minden kérdésben a legélesebben a kormánnyal szemben, mert a hatalmat, szélsőséges esetben a teljes alkotmányos rendet illegitimnek vagy illegálisnak tartja. Ennélfogva nem létezik számára nemzeti minimum, amiből az következik, hogy még válsághelyzetekben sem áll a kormány mellé, legyen az háború vagy világjárvány, sőt ahol lehet, megpróbál külföldi, globális segítséget is igénybe venni a kormány és a rendszer megdöntése érdekében. Nem nehéz a példát megtalálni: legkésőbb a 2014-es választási vereségük óta szöröstül-böröstül ilyennek tekinthető a balliberális ellenzék az MSZP-től a Jobbikig, s a 2022-es választáshoz közeledve ez csak tovább élesedett, amikor meg is fogalmazták, hogy akár jogellenesen is meg akarják semmisíteni az alaptörvényt. Végül a dekonstruktív ellenzékiességnek van egy elfajult vonulata is, ezt leginkább anarchista ellenzékiességnek neveznénk, ami a parlamenti munka teljes bojkottját jelenti, a „forradalmi” utcai politizálás el?térbe állítását. Ez utóbbira a legjellemzőbb példa Hadházy Ákos, aki követi a Lenin által vezetett bolsevik ellenzék módszerét az 1910-es évekből.

Nos, a választások óta éppen eleget beszélünk, írtunk már a baloldali-balliberális habarékellenzékéről, s tudjuk már azt is, hogy őket a dekonstruktív ellenzékiesség jellemzi, ami rombolja a demokráciánkat, rombolja a nemzeti egységet és a nemzeti érdekérvényesítés lehetőségeit a nemzetközi, geopolitikai térben, különösen ezekben a valóban több szempontból válságos és vízváltó, sorsdöntő id?kben.

Ehhez képest érdemes megnéznünk a Mi Hazánk Mozgalmat: a párt hat százalék feletti eredménnyel, biztosan jutott be a parlamentbe, hat mandátumot szerzett, és frakciót is alakíthatott.

Mi várható tőlük a következő négy évben? Először is szögezzük le: megjelenésükkel újra feléledhet az Orbán Viktor által korábban felvázolt centrális erőtér gondolata és valósága, ami egy erős, domináns kormányzó centrumból áll, két oldalán bal- és jobboldali, de ütőképtelen, a kormányzásba tartósan beleszólni nem tudó ellenzéki párttal, pártokkal. A Mi Hazánk ugyanis egy nemzeti radikális párt, amelyik hagyományos értelemben a jobboldalon áll, az általam sokkal fontosabb és meghatározóbb globalista–nemzeti törésvonalon pedig a nemzeti oldalon.

S milyen ellenzéki párt lesz, lehet a Mi Hazánk? Első nyilatkozataik és első lépéseik alapján a balliberális katyvaszpártokkal szemben nem dekonstruktív vagy anarchista, hanem konstruktív. Erre utal mind Toroczkai László, a párt elnöke, mind Dúró Dóra, a párt alelnöke több nyilatkozata is, amelyben azt szögezték le, hogy csak olyan nemzeti párt, amelyik mindent meg fog szavazni a parlamentben, ami a nemzet, az ország érdekeit képviseli, de mindent el fognak utasítani, ami a nemzet érdekei ellen van.

Világos szavak, a konstruktív ellenzékiiségnek ezek valóban az alapkritériumai. Persze a puding próbája az evés, s minden a gyakorlatban, a következő hónapokban és években dől el.

A Mi Hazánk harmadikutas pártnak tartja magát, amelyik sem a kormánnyal, sem az ellenzékkel nem vállal közösséget, mert úgy tartja, hogy a baloldal súlyosan, a kormányoldal pedig kisebb mértékben a globális erőket kiszolgáltatottja, miközben elismeri a kormány bizonyos, nemzet érdekében tett intézkedéseit (családtámogatás, határvédelem). Emellett a pártnak megvannak a saját témakörei, ilyen a vírus, a pandémia körüli anomáliák feltárása, a globális háttérhatalmak világuralomra törekvéseinek feltárása és az azok elleni fellépés, Gyurcsány Ferenc és társai elszámoltatása, Budaházy György felmentése, egy önellátó, független mezőgazdaságunk önellátó erejére épülő nemzetgazdaság létrehozása. Az is tény persze, hogy a Mi Hazánk nem mentes a szélsőséges bizonyos formáitól, amelyek levetése a párt előtt álló feladat, de nyilván nem a Vona-féle cukisodás értelmében, ám ez, azt hiszem, szóba sem jön az esetükben.

A Mi Hazánk erősen kritikusan viszonyul a kormányhoz, nem kérdés. Viszont fontos látnunk a világos különbséget a globalista baloldal és a nemzeti beállítottságú Mi Hazánk Mozgalom között: amíg az előbbiekkel képtelenség bármiben együttműködni, a radikális jobboldali párttal bizonyos nemzeti ügyekben meglehetősen cselekvés-konzenzusa, a konstruktivitás.

Tegyünk tehát világos különbséget a két ellenzéki oldal között, mert nagyon nem ugyanolyanok, s a ciklus elején adjuk meg az esélyt arra, hogy a Mi Hazánk tanúbizonyosságát adja a konstruktív ellenzékiiségnek. A többit pedig a következő hónapok döntik el.

Fricz Tamás

A szerző politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztáról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló